

APOCALYPsis.

audívi vocem quarti animális dicéntis:
Veni, & vide.

8. Et ecce equus pàllidus: & qui sedebat super eum, nomen illi Mors, & inférnus séquebáatur eum, & data est illi potestas super quàtuor partes terræ, interficere gládio, fame, & morte, & bestiis terræ.

9. Et cùm aperuisset sigillum quintum: vidi subtus altare áimas interfecitórum propter verbum Dei, & propter testimónium, quod habébant,

10. & clamábant voce magnâ, dicéntes: Usquéquo Dómine, (sanctus, & verus) non iúdicas, & non vindicas sanguinem nostrum de iis, qui hábitant in terra?

11. Et datae sunt illis singula stolæ albæ: & dictum est illis ut requiéscerent adhuc tempus módicum dònec compleántur consérivi eórum, & fratres eórum, qui interficiendi sunt sicut & illi.

12. Et vidi cùm aperuisset sigillum sextum: & ecce terrémotus magnus factus est, & sol factus est niger tamquam fagus ciliánus: & luna tota facta est sicut sanguis:

13. & stellæ de cælo cecidérunt super terram, sicut ficus emitit grossos suos cùm à vento magno movétur.

14. & cælum recéssit sicut liber involútus: & omnis mons, & insula de locis suis motæ sunt:

15. & reges terræ, & príncipes, & tribúni, & dívites, & fortes, & omnis ser-vus, & liber abscondérunt se in spelún-cis, & in petris móntium:

* Ioseph. 2. 16. & dicunt móntibus, & petris: * Cá-dite super nos, & absconde nos à facie Ofee 10.8. 19. sedéntis super thronum, & ab ira Agni: Luc. 23. 30. 17. quóniam venit dies magnus ira ipsòrum: & quis pótterit stare?

C A P U T V I I.

Ex singulis tribubus signántur duodecim millia electórum. Post hec Ioánnes vidit innumerabilem multitudinem è Géntibus laudátiū Deum.

1. Post hæc vidi quàtuor Angelos stantes super quàtuor ángulos terræ, tenétes quàtuor ventos terræ ne flarent super terram, neque super mare, neque in ullam áborem.

* IN RE. 2. Et p. vidi alterum Angelum ascen-
sto om- déntem ab ortu solis, habéntem signum
NI U M Dei vivi: & clamávit voce magnâ quà-
tuor Angelis, quibus datum est nocere
terræ, & mari,

¶ IN RE. 2. Et p. vidi alterum Angelum ascen-

sto om- déntem ab ortu solis, habéntem signum

NI U M Dei vivi: & clamávit voce magnâ quà-

tuor Angelis, quibus datum est nocere

terræ, & mari,

¶ IN RE. 2. Et p. vidi alterum Angelum ascen-

sto om- déntem ab ortu solis, habéntem signum

NI U M Dei vivi: & clamávit voce magnâ quà-

tuor Angelis, quibus datum est nocere

terræ, & mari,

¶ IN RE. 2. Et p. vidi alterum Angelum ascen-

sto om- déntem ab ortu solis, habéntem signum

NI U M Dei vivi: & clamávit voce magnâ quà-

tuor Angelis, quibus datum est nocere

terræ, & mari,

¶ IN RE. 2. Et p. vidi alterum Angelum ascen-

sto om- déntem ab ortu solis, habéntem signum

NI U M Dei vivi: & clamávit voce magnâ quà-

tuor Angelis, quibus datum est nocere

terræ, & mari,

¶ IN RE. 2. Et p. vidi alterum Angelum ascen-

sto om- déntem ab ortu solis, habéntem signum

NI U M Dei vivi: & clamávit voce magnâ quà-

tuor Angelis, quibus datum est nocere

terræ, & mari,

¶ IN RE. 2. Et p. vidi alterum Angelum ascen-

sto om- déntem ab ortu solis, habéntem signum

NI U M Dei vivi: & clamávit voce magnâ quà-

tuor Angelis, quibus datum est nocere

terræ, & mari,

¶ IN RE. 2. Et p. vidi alterum Angelum ascen-

sto om- déntem ab ortu solis, habéntem signum

NI U M Dei vivi: & clamávit voce magnâ quà-

tuor Angelis, quibus datum est nocere

terræ, & mari,

¶ IN RE. 2. Et p. vidi alterum Angelum ascen-

sto om- déntem ab ortu solis, habéntem signum

NI U M Dei vivi: & clamávit voce magnâ quà-

tuor Angelis, quibus datum est nocere

terræ, & mari,

¶ IN RE. 2. Et p. vidi alterum Angelum ascen-

sto om- déntem ab ortu solis, habéntem signum

NI U M Dei vivi: & clamávit voce magnâ quà-

tuor Angelis, quibus datum est nocere

terræ, & mari,

¶ IN RE. 2. Et p. vidi alterum Angelum ascen-

sto om- déntem ab ortu solis, habéntem signum

NI U M Dei vivi: & clamávit voce magnâ quà-

tuor Angelis, quibus datum est nocere

terræ, & mari,

¶ IN RE. 2. Et p. vidi alterum Angelum ascen-

sto om- déntem ab ortu solis, habéntem signum

NI U M Dei vivi: & clamávit voce magnâ quà-

tuor Angelis, quibus datum est nocere

terræ, & mari,

¶ IN RE. 2. Et p. vidi alterum Angelum ascen-

sto om- déntem ab ortu solis, habéntem signum

NI U M Dei vivi: & clamávit voce magnâ quà-

tuor Angelis, quibus datum est nocere

terræ, & mari,

¶ IN RE. 2. Et p. vidi alterum Angelum ascen-

sto om- déntem ab ortu solis, habéntem signum

NI U M Dei vivi: & clamávit voce magnâ quà-

tuor Angelis, quibus datum est nocere

terræ, & mari,

¶ IN RE. 2. Et p. vidi alterum Angelum ascen-

sto om- déntem ab ortu solis, habéntem signum

NI U M Dei vivi: & clamávit voce magnâ quà-

tuor Angelis, quibus datum est nocere

terræ, & mari,

¶ IN RE. 2. Et p. vidi alterum Angelum ascen-

sto om- déntem ab ortu solis, habéntem signum

NI U M Dei vivi: & clamávit voce magnâ quà-

tuor Angelis, quibus datum est nocere

terræ, & mari,

¶ IN RE. 2. Et p. vidi alterum Angelum ascen-

sto om- déntem ab ortu solis, habéntem signum

NI U M Dei vivi: & clamávit voce magnâ quà-

tuor Angelis, quibus datum est nocere

terræ, & mari,

¶ IN RE. 2. Et p. vidi alterum Angelum ascen-

sto om- déntem ab ortu solis, habéntem signum

NI U M Dei vivi: & clamávit voce magnâ quà-

tuor Angelis, quibus datum est nocere

terræ, & mari,

¶ IN RE. 2. Et p. vidi alterum Angelum ascen-

sto om- déntem ab ortu solis, habéntem signum

NI U M Dei vivi: & clamávit voce magnâ quà-

tuor Angelis, quibus datum est nocere

terræ, & mari,

¶ IN RE. 2. Et p. vidi alterum Angelum ascen-

sto om- déntem ab ortu solis, habéntem signum

NI U M Dei vivi: & clamávit voce magnâ quà-

tuor Angelis, quibus datum est nocere

terræ, & mari,

¶ IN RE. 2. Et p. vidi alterum Angelum ascen-

sto om- déntem ab ortu solis, habéntem signum

NI U M Dei vivi: & clamávit voce magnâ quà-

tuor Angelis, quibus datum est nocere

terræ, & mari,

¶ IN RE. 2. Et p. vidi alterum Angelum ascen-

sto om- déntem ab ortu solis, habéntem signum

NI U M Dei vivi: & clamávit voce magnâ quà-

tuor Angelis, quibus datum est nocere

terræ, & mari,

¶ IN RE. 2. Et p. vidi alterum Angelum ascen-

sto om- déntem ab ortu solis, habéntem signum

NI U M Dei vivi: & clamávit voce magnâ quà-

tuor Angelis, quibus datum est nocere

terræ, & mari,

¶ IN RE. 2. Et p. vidi alterum Angelum ascen-

sto om- déntem ab ortu solis, habéntem signum

NI U M Dei vivi: & clamávit voce magnâ quà-

tuor Angelis, quibus datum est nocere

terræ, & mari,

¶ IN RE. 2. Et p. vidi alterum Angelum ascen-

sto om- déntem ab ortu solis, habéntem signum

NI U M Dei vivi: & clamávit voce magnâ quà-

tuor Angelis, quibus datum est nocere

terræ, & mari,

¶ IN RE. 2. Et p. vidi alterum Angelum ascen-

sto om- déntem ab ortu solis, habéntem signum

NI U M Dei vivi: & clamávit voce magnâ quà-

tuor Angelis, quibus datum est nocere</

17. Et ita vidi equos in visione: & qui sedebant super eos, habebant loricas ignes, & hyacinthinas, & sulphureas, & capita equorum erant tamquam capita leonum: & de ore eorum procedit ignis, & fumus, & sulphur.

18. Et ab his tribus plagiis occisa est tercia pars hominum de igne, & de fumo, & sulphure, quae procedebant de ore ipsorum.

19. Potestas enim equorum in ore eorum est, & in caudis eorum, nam caudae eorum similes serpentiibus, habentes capita: & in his nocent.

20. Et ceteri homines, qui non sunt occisi in his plagiis, neque penitentiam egerrunt de operebus manuum suarum, ut non adorarent dæmonia, & simulacra aurea, & argentea, & ærea, & lapidea, & lignea, quae neque videre possunt, neque audire, neque ambulare,

21. & non eggerunt penitentiam ab homicidiis suis, neque à beneficiis suis, neque à fornicatione sua, neque à furtis suis.

C A P U T X.

Videt Ioannes Angelum, qui pedem dextrum ponit in mari, sinistrum in terra; sequuntur tonitra: tum Ioannes librum datum ab Angelo iubetur devorare.

1. ET vidi alium Angelum fortem descendenter de caelo apicum nube, & iris in capite eius, & facies eius erat ut sol, & pedes eius tamquam columnae ignis:

2. & habebat in manu sua libellum apertum: & posuit pedem suum dextrum super mare, sinistrum autem super terram:

3. & clamavit voce magna, quemadmodum cum leo rugit. Et cum clamasset, locuta sunt septem tonitra voces suas.

4. Et cum locuta fuissent septem tonitra voces suas, ego scripturus eram: & audiui vocem de caelo dicentem mihi: Signa qua locuta sunt septem tonitra: & noli ea scribere.

* Dan. 12. * Et angelus, quem vidi stantem super mare, & super terram, levavit manus suam ad caelum:

5. & iuravit per viventem in secula seculorum, qui creavit caelum, & ea quae in eo sunt: & terram, & ea quae in ea sunt: & mare, & ea quae in eo sunt: Quia tempus non erit amplius:

6. sed in diebus vocis septimi angelii, cum coepit tuba canere, consumabitur mysterium Dei, sicut evangelizavit per servos suos Prophetas.

7.

8. Et audiui vocem de caelo iterum loquentem mecum, & dicentem: Vade, & accipe librum apertum de manu angeli stantis super mare, & super terram.

9. Et abiit ad angelum, dicens ei, ut daret mihi librum. Et dixit mihi: * Ac- * Ezech. 3.
cipe librum, & devora illum: & faciet 1. C. 3.

amaricari ventrem tuum, sed in ore tuo erit dulce tamquam mel.

10. Et accipi librum de manu angeli, & devoravi illum: & erat in ore meo tamquam mel dulce, & cum devorassem eum, amaricatus est venter meus:

11. & dixit mihi: Oporet te iterum prophetare Gentibus, & populis, & linguis, & regibus multis.

C A P U T XI.

Ioannes iubetur metiri templum. Dubibus testibus potestas datur terram variis plagiis percutiendi: occisi reviviscunt. Tubâ canit septimus Angelus; Christi regnum. Canticum 24. seculorum.

1. ET datus est mihi calamus similis virginis, & dictum est mihi: Surge, & metire templum Dei, & altare, & adorantes in eo.

2. atrium autem, quod est foris templum, ejice foras, & ne metieris illud: quoniam datum est Gentibus, & civitatem sanctam calcabunt mensibus quadraginta duobus:

3. & dabo duobus testibus meis, & prophetabunt diebus mille ducentis sexaginta, amicti fassis.

4. Hi sunt duæ olivæ, & duo candelabra in conspectu Domini terræ stantes.

5. Et si quis voluerit eos nocere, ignis exiet de ore eorum, & devorabit inimicos eorum: & si quis voluerit eos laedere, sic oporet eum occidi.

6. Hi habent potestatem claudendi caelum, ne pluat diebus prophetia ipsorum: & potestatem habent super aquas convertendi eas in sanguinem, & percutere terram omni plaga quotidiecumque voluerint.

7. Et cum finierint testimoniū suum, bestia, quae ascendit de abysso, faciet adversum eos bellum, & vincet illos, & occidet eos.

8. Et corpora eorum jacent in plateis civitatis magnæ, quae vocatur spiritualiter Sodoma, & Egyptus, ubi & Dominus eorum crucifixus est.

9. Et videbunt de tribibus, & populis, & linguis, & Gentibus corpora eorum per tres dies, & dimidium: & corpora

eō-

eorum non finentponi in monumētis. 10. & inhabitantes terram gaudēbunt super illos, & iucundabuntur: & munera mittent invicem, quoniam hi duo prophetæ cruciaverunt eos, qui habitabant super terram.

11. Et post dies tres, & dimidium, spiritus vita à Deo intravit in eos. Et stetérunt super pedes suos, & timor magnus cecidit super eos, qui vidérunt eos.

12. Et audiérunt vocem magnam de caelo, dicentem eis: Ascendite huc. Et ascenderunt in cælum in nube: & videbunt illos inimici eorum.

13. Et in illa hora factus est terramotus magnus, & decima pars civitatis cecidit: & occisa sunt in terramotu nomina hominum septem milia: & reliqui in timorem sunt misi, & dedérunt gloriam Deo cæli.

14. Væ secundum abiit: & ecce vœ tertium veniet citio.

15. Et septimus angelus tuba cecinit: & facta sunt voces magnæ in cælo dicentes: Factum est regnum huius mundi, Domini nostri & Christi eius, & regnabit in secula seculorum: Amen.

16. Et viginti quatuor seniores, qui in conspectu Dei sedent in sedibus suis, cederunt in facies suas, & adoravérunt Deum, dicentes:

17. Gratiæ agimus tibi Dómine Deus omnipotens, qui es, & qui eras, & qui venturus es: quia accepisti virtutem tuam magnam, & regnasti.

18. Et irata sunt Gentes, & advenit ira tua, & tempus mortuorum iudicari, & reddere mercédem servis tuis Prophétis, & sanctis, & timéntibus nomen tuum pusillis, & magnis, & exterminandi eos, qui corrupérunt terram.

19. Et apertum est templum Dei in cælo: & visa est arca testamenti eius in templo eius, & facta sunt fulgura, & voces, & terramotus, & grandis magna.

C A P U T XII.

Bonorum Angelorum adversus malos pugnat, draco ē cælo in terram deiectus; mulierem perséquitur.

1. ET signum magnum appáruit in cælo: Múlier amicta sole, & luna sub pédibus eius, & in capite eius corona stellárū duodecim:

2. & in utero habens, clamabat parturiens, & cruciabatur ut páriat.

3. Et vísus est aliud signum in cælo: & ecce draco magnus rufus habens capita

septem, & cornua decem: & in capitibus eius diadémata septem,

4. & cauda eius trahébat tertiam partem stellárū cæli, & misit eas in terram, & draco stetit ante mulierem, quæ erat paritura: ut cum peperisset, filium eius devoraret.

5. Et péperit filium masculum, qui recturus erat omnes Gentes in virga ferrea: & raptus est filius eius ad Deum, & ad thronum eius.

6. & mulier fugit in solitudinem ubi habebat locum paratum à Deo, ut ibi passant eam diébus mille ducentis sexaginta.

7. Et factum est prælium magnum in cælo: Michael, & angelii eius præliabantur cum dracónem, & draco pugnabat, & angelii eius:

8. & non valuerunt, neque locus inventus est eorum amplius in cælo.

9. Et proiectus est draco ille magnus, serpens antiquus, qui vocatur diabolus, & satanas, qui seducit universum orbem: & proiectus est in terram, & angelii eius cum illo missi sunt.

10. Et audiui vocem magnam in cælo dicentem: Nunc facta est salus, & virtus, & regnum Dei nostri, & potestas Christi eius: quia proiectus est accusator fratum nostrorum, qui accusabat illos ante conspectum Dei nostri die ac nocte.

11. Et ipsi vicérunt eum propter sanguinem Agni, & propter verbum testimoniū sui, & non dilexerunt animas suas usque ad mortem.

12. propterea latamini cæli, & qui habitatis in eis. Væ terræ, & mari, quia descéndit diabolus ad vos, habens iram magnam,

13. Et postquam vidit draco quod proiectus esset in terram, persecutus est mulierem, quæ péperit masculum:

14. & datae sunt mulieri aliae duæ aquilæ magnæ ut volaret in deserto in locum suum, ubi aliter per tempus & tempora, & dimidium temporis à facie serpentis.

15. Et misit serpens ex ore suo post mulierem, aquam tamquam flumen, ut eam faceret trahi à flumine.

16. Et adiuvit terra mulierem, & apéruit terra os suum, & absorbuit flumen, quod misit draco de ore suo.

17. Et iratus est draco in mulierem: & ábiit facere prælium cum reliquis de sémine eius, qui custodiunt mandata Dei, & habent testimoniū Iesu Christi.

18. Et stetit supra arénam maris.

CA-